

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 405/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vladimírom Fraňom, Haškova 18, Nové Mesto nad Váhom, proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Levice č. k. 1 Pv 233/22/4402-50 z 28. apríla 2025 a uzneseniu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Levice ČVS:ORP-327/1-VYS-LV-2022 z 13. novembra 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Okresnej prokuratúry Levice č. k. 1 Pv 233/22/4402-50 z 28. apríla 2025 a uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Levice ČVS:ORP-327/1-VYS-LV-2022 z 13. novembra 2024 **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 11. júna 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy napadnutými uzneseniami Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len „okresná prokuratúra“) a vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Levice (ďalej len „vyšetrovateľ“) označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada zrušenie napadnutých uznesení, vrátenie veci okresnej prokuratúre na ďalšie konanie, priznanie finančného zadost'učinenia a náhrady trov konania. Tiež navrhuje odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení až do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

2. Uznesením ČVS: ORP-327/1-VYS-LV-2022 z 26. mája 2022 začal vyšetrovateľ trestné stíhanie pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorý skutok bol neskôr prekvalifikovaný na zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1

písm. a), c), d) a f) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že 23. mája 2022 mal páchatel' sexuálne zneužiť maloletého syna sťažovateľa (2018) počas kúpania dosiaľ presne nezisteným spôsobom, ktorý bol následne 24. mája 2022 hospitalizovaný v Národnom ústave detských chorôb v Bratislave, kde bol akútne operovaný s diagnózou krvácania z análneho otvoru a z konečníka, pričom pri operácii boli revidované dosiaľ presne nezistené početné tržné rany.

3. Napadnutým uznesením pribral vyšetrovateľ do konania znalca z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých a psychológie sexuality s poukazom na to, že charakter trestného činu a spôsob jeho vykonania vyžaduje posúdenie štruktúry osobnosti podozrivého a zisťovanie jeho prípadnej sexuálnej deviácie.

4. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodla okresná prokuratúra napadnutým uznesením tak, že sťažnosť zamietla. Prokurátorka poukázala na to, že vyšetrovateľ nateraz nevzhladol podozrenie z ochorenia duševného či organického spektra, ktoré by mohlo byť príčinou sexuálne motivovaného konania, preto zvolil realizáciu PPG vyšetrenia, ktoré nepredstavuje taký zásah do jeho osoby, ako je to v prípade skúmania duševného stavu, ku ktorému by mohlo dôjsť len vo vzťahu k obvinenému a len so súhlasom sudcu pre prípravné konanie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ poukazuje na to, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím okresnej prokuratúry vydaným po začatí trestného stíhania, avšak pred vznesením obvinenia, pričom sťažovateľ vystupuje v tomto konaní v postavení podozrivého. Ako podozrivý zároveň nedisponuje žiadnym iným prostriedkom nápravy, ako je podanie ústavnej sťažnosti.

6. Napadnuté rozhodnutie považuje za nedôvodné, neopodstatnené, nezákonné, pričom iba znalec z odboru zdravotníctva môže vykonať znalecké skúmanie a špecifikovať konkrétnu medicínsku diagnózu, ktorú sexuálne deviantné konanie predstavuje, a súčasne realizovať aj tzv. PPG vyšetrenie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity, podľa ktorého ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho práv, je preto nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť splnená pred podaním ústavnej sťažnosti.

8. Sťažovateľ disponoval vo vzťahu k napadnutému uzneseniu vyšetrovateľa opravným prostriedkom (sťažnosťou), ktorý aj využil. Uvedený princíp subsidiarity vo vzťahu k preskúmanému uzneseniu vyšetrovateľa opodstatňuje uprednostnenie právomoci okresnej prokuratúry [čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde

Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Uvedená skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum namietaných porušení napadnutým uznesením vyšetrovateľa, preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

9. V časti, v ktorej ústavná sťažnosť smeruje proti napadnutému uzneseniu okresnej prokuratúry, je ústavná sťažnosť neprípustná a ako taká bola odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ má totiž k dispozícii iný prostriedok nápravy – a to žiadosť o preskúmanie postupu prokurátora podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku. Podľa tohto ustanovenia majú obvinený, poškodený a zúčastnená osoba právo kedykoľvek v priebehu prípravného konania žiadať, aby bol preskúmaný postup prokurátora, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky v prípravnom konaní. Takúto žiadosť vybavuje prokurátor bezprostredne nadriadenej prokuratúry.

10. Ústavný súd už vo svojej rozhodovacej praxi poukázal na to, že možnosť podať žiadosť podľa § 210 ods. 1 (analogicky aj žiadosť podľa § 210 ods. 2) Trestného poriadku sa vzťahuje aj na podozrivú osobu, a to bez ohľadu na to, že podozrivý nie je medzi oprávnenými osobami uvedenými v tomto ustanovení. Zuzujúci výklad by bol totiž je v rozpore s § 230 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania vykonáva prokurátor, a § 33b ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého má podozrivý práva a povinnosti obvineného, ako aj právo na obhajobu v plnom rozsahu podľa Trestného poriadku, ak Trestný poriadok neustanovuje inak alebo ak nejde o práva a povinnosti, ktoré môžu byť z povahy veci priznané iba obvinenému (pozri III. ÚS 228/2025).

11. Žiadosť podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku je teda právnym prostriedkom, ktorý sťažovateľovi ako podozrivému priznáva zákon na ochranu jeho ústavných práv postupmi polície a prokuratúry a ktorý je sťažovateľ povinný využiť pred podaním ústavnej sťažnosti.

12. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavný súd nemohol vyhovieť jeho návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení, keďže zo systematického výkladu právnej úpravy tohto inštitútu (§ 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde) vyplýva, že pozitívne rozhodnutie implicitne prichádza do úvahy len vtedy, ak ústavný súd prijme ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie.

13. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu